

Pinksterzondag 9 juni 's morgens

De Geest brengt in beweging

Votum en groet

**Zingen: Gezang 217: 1, 3 en 8 (NGK: melodie: Daar juicht
een toon)**

Wet

Zingen: Opwekking 623 – Laat het huis gevuld zijn

Gebed

Lezen: Handelingen 2 : 1 – 21

Zingen: Lied 244 : 1 en 2 (Liedboek oud, na lezing)

Tekst: Handelingen 2 : 16 – 21

Verkondiging

Zingen: Lied 244 : 3 en 4 (Liedboek oud, na verkondiging)

Gebed

Zingen: Sela – Kom Heilige Geest

Collecte

Zingen: Gezang 105: 1, 2, 3, 5 en 9

Zegen

Zingen: Opwekking 602

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Gevoel en lichaam

Ons lichaam is belangrijk. Je leeft hele dagen en nachten in je lijf. Je verzorgt het uitgebreid. Je bent zuinig op je lijf. We gebruiken de taal van het lichaam om uit te drukken wat we voelen. **We** kunnen het op onze heupen hebben, je zit met kromme tenen te luisteren, iets ligt je zwaar op de maag, het hangt je de keel uit, je kijkt je ogen uit, zij heeft het tussen de oren, en hij zit met het mes in de buik. U weet er nog wel een paar. Wat ik hiermee wil zeggen: onze gevoelens en emoties en ons lichaam zitten vlak bij elkaar. Dat klopt natuurlijk ook. Want gevoel en lijf zijn een twee-eenheid. Ze horen bij elkaar. Wat we voelen, voelen we niet alleen in ons hart, maar heeft ook gevolgen voor het lichaam. Zielsverdriet lees je af van iemands gezicht. Ze zijn op elkaar betrokken, een in-elkaarheid van lichaam en ziel, lijf en geest.

Soms willen mensen er bovenuit komen. Een trip maken, om je high te voelen. Je verlangt naar het hogere, en laat al het andere achter je... tot en met je lijf. Via yoga-technieken kun je boven jezelf uitkomen, om niet te zeggen zweven, het is de bedoeling dat je je lichaam niet eens meer voelt, om boven stress en angst uit te komen, je ziel komt tot rust. Of je danst op een opzwevend ritme, je laat alle blokkades en remmingen achter je, je gaat uit je dak, je zoekt het hoger op en raakt in trance. En wat dacht je van allerlei cursussen om gelukkiger te worden. In zoveel stappen naar...en vul dan maar in. Een gelukkig huwelijk, een volledige overgave, een leven in balans, een gevoel van vrede, één voelen met het hogere. Je bent steeds onderweg. Ergens náár toe. Weg van wat en wie ik ben, bij mijn lichaam vandaan, dat zit me in de weg.

Dat is niet alleen iets van ongelovigen. **Ook** gelovige mensen zijn op zoek naar een geestelijke ervaring, die hoger is. Een spirituele golflengte, verlangen naar een enthousiaster geloof in een trance-ervaring, waarbij ze voor hun gevoel het lichaam achter zich laten. Of als ze gaan bidden, krijgen ze ineens een

andere stem, of ze praten in andere woorden. Of door massale samenzang zoek je het hoger op, je zingt je ergens overheen om dichterbij God te komen, meegenomen op de vleugels van een ultieme ervaring. Je komt terecht in een ruimte van de Geest. Je krijgt een soort van lijntje naar boven. En daarvoor is nodig dat je jezelf zoveel mogelijk moet uitzetten. Als ik mezelf, mijn lichaam met alle gevoelens parkeer, krijgt de Geest zijn kansen, ik ga boven mezelf uit, en laat mijzelf achter. Er zijn conferenties waar mensen zo opgewonden raken, dat ze vallen in de Heer, zich van niets meer bewust. Werkt de Geest zo? Kan ik, met de Geest in de buurt, niet meer mijzelf zijn? Moet ik mijn gevoelens en gedachten uitschakelen? Of moet ik me juist inschakelen?

De Geest op alle mensen

Joël, de profeet had geprofeteerd: “Aan het einde van de tijden, zegt God, zal ik over alle mensen mijn geest uitgieten”. Alle mensen, alle vlees stond er vroeger. En ja, zo kun je het inderdaad zeggen. Want met vlees wordt bedoeld: lichaam. Alle

mensen hebben een lichaam. Zo eenvoudig is dat. **En** daar zal God zijn Geest over uitgieten. De Geest gaat mensen gebruiken, in hun lichaam, zo als ze zijn. Wie contact met de Geest wil hoeft niet het lichaam achter zich te laten, om ergens in de zweverige ruimte de Geest te ontmoeten. De Geest komt naar jou toe. Wil in je wonen. Er is met jouw lichaam niets mis. Je hoeft niet anders te doen, dan dicht bij jezelf te blijven. De Geest gaat hier, terwijl jij met beide benen op de grond staat, met je aan de slag. Hij doet dat royaal, want de Geest wordt uitgegoten. Het is een stortbui. Zo'n bui kan niet kiezen. De Geest wil op iedereen vallen, met alle mensen aan het werk. Hoe gaat dat in z'n werk?

- Dat wordt uitgetekend in de verzen 17 en 18. **Zonen en dochters** zullen profeteren. De Geest zoekt jonge mensen op. Ze staan nog niet lang in het leven. Maar kunnen wel al een woordje meespreken, profeteren. De waarheid van God laten horen. Jonge mensen in de evangelisatie, Dock3B. Het is de Geest niet te min. Hij zegt niet: ze zijn jong, ze weten nog niet waar ze het over hebben...de

Geest leert ze dat wel, te weten waar het over moet gaan. Het uitgieten van de Geest hebben wij hier in Berkel wel meegemaakt. Niet dat alle jongens en meisjes daar nu aan meedoen. De Geest heeft meer mogelijkheden. Er zijn jonge mensen, die hun bijdrage geven voor de erediensten, in de liturgiecommissie. Een jeugdcommissie, vol talent, mentoren voor de catechese...de Geest is uitgestort, het heeft hier geregend. Misschien vinden we dat wel wat gewoontjes. Maar dat lijkt de manier waarop de Geest werkt. Het gewone alledaagse leven, met gewone mogelijkheden in beweging zetten. Ik geloof, dat we blij mogen zijn. De Geest gaat de zonen en dochters niet voorbij. Jongeren zullen visioenen zien. Jonge mensen, die misschien niet zo met de toekomst bezig zijn, ze moeten eerst maar eens studeren en daarna zien ze wel verder...jaja, maar hebben we door hoe vol jonge mensen kunnen zijn van plannen, visioenen. Dat ze dingen voor zich zien, dat ze vooruit willen, en anderen vooruit helpen. Zien de jongens en meisjes het zelf? Staan

jullie open voor de Geest? Zien de ouderen het? De Geest wil jonge, levenslustige mensen gebruiken.

- Maar **ook de ouderen**. De Geest zegt niet: die zijn te oud en te zwak. Niet meer van deze tijd. Ze leven hun tijd uit, met achterhaalde ideeën. Dat is niet wat de Geest denkt. Hij gebruikt ouderen en laat hen dromen dromen. Zij zijn mensen met een toekomst. Zij dragen nog vrucht als ze oud zijn en blijven krachtig en fris (Psalm 92 : 15) Ook zij kijken vooruit. Zij gaan al wat langer mee. Hebben een en ander van het leven gezien. Zij hebben wijsheid, waarmee zij iets over de toekomst kunnen zeggen, ouderen hebben hun dromen. Zij hebben misschien ook de ervaring dat dromen niet uitgekomen zijn. Dat kan teleurstellen. Maar ook wijzer maken. Misschien zijn er dromen uitgekomen, of voor een deel uitgekomen. Het hoeft niet te betekenen dat ze geen dromen meer hoeven hebben, voor hun kinderen en kleinkinderen. Dromen voor de kerk. Dromen voor de wereld. Dromen, die de Geest hen ingeeft, dromen die gevoed worden vanuit Gods beloften. Zien de ouderen

het zelf? Wat is er van hun dromen uitgekomen? Kijken ze nog ergens naar uit? En jongens en meisjes, vragen jullie wel naar de dromen van opa en oma? Wat voor idealen zij hebben? De Geest kan ook in de ouderdom je nog een beweeglijke geest geven. Nee, dat is niet bij elke oudere het geval. Maar vergis je niet in de schat aan wijsheid die is opgeslagen bij de oudere generatie. En als we er weinig van zien...geven we dan wel genoeg ruimte aan de Geest?

- **De slaven** worden ook in zijn beweging betrokken. Slaven, slavinnen, zijn die mensen niet te min? Afgemat en opgejaagd, ook nogal eens mishandeld. Kan de Geest wat met hen? Onder de mensen staan ze niet hoog. De heren uit die tijd konden ze zo minachtend behandelen, het lichaam van een slaaf was zoveel als koopwaar. Daar gaat de Geest niet in mee. Hij haalt onderschatte mensen naar voren, slaven maken promotie, slavinnen worden profetessen van God. Dat is een ware revolutie geweest, ongedacht. De wereld op z'n kop...de Geest heeft heel

wat in beweging gebracht. Vastgeroeste slavernijtoestanden komen op losse schroeven te staan, en inderdaad is er veel veranderd. Helaas niet helemaal, er zijn nog wantoestanden, er zijn nog steeds slaven, in verre landen, maar ook dichterbij. In Nederland seks-slavinnen. Zij zijn voor de Geest niet te min, en er zijn tot bekering gekomen, en er zijn er die profeteren, tot in de politiek toe.

De Geest zoekt ze, allemaal. Wij hoeven niet op de traptreden van het enthousiasme en trance-verwekkende middelen ons omhoog te laten dragen...de Geest weet je te vinden, op de plek waar je leeft. Laat je vinden en meenemen in de beweging van de Geest.

De Geest pakt de wereld aan

De Geest komt. Met wonderen aan de hemel. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed. Vorig zomer nog, de bloedmaan. Een natuurverschijnsel. Maar eens zullen deze wonderen gebeuren, als een oordeel. De komst van

de Geest gaat aan het heelal niet ongemerkt voorbij. En tekenen op aarde. Bloed, en vuur en rookzuilen. Hoe vaak zie je dat niet voor de t.v. Oorlogsbloed, verscheurde lichamen. Vuur en rook ... door bombardementen. Wat heeft de Geest daar mee te maken? Dit. De Geest pakt de complete wereld aan. Hij stuurt die naar het einde van de tijden? Had je er aan gedacht, dat de Geest hiermee te maken heeft? Met aardbevingen, overstromingen, vulkaanuitbarstingen. Bloed, vuur en rookwalm. We zien de wereld om ons heen. En je kunt zeggen: zulke dingen gebeuren. Zo gaat het nu eenmaal. Maar dat de Geest er iets mee heeft... Laten we het toch tot ons hart doordringen. Christus stoot de hemel open. Zong het gezang. Een geweldig gebaar. Hij wil met kracht naar het einde toe. Dus stuurt Hij zijn Geest. Met bloed, vuur en rookwalm. Ik had het zelf nooit zo door wat het met Pinksteren te maken had. Wat mij betreft is het ontdekking. Het gaat over: het geweld van Pinksteren, de kracht van de Geest. Christus stoot door naar het einde, het is wel het laatst van de dagen. Zo begint de tekst. De laatste termijn van dit wereldbestaan. Ingeluid met de

geweldige komst van de Geest. Met de bizarre wondertekens in de wereld. **Voordat** de grote en stralende dag van de Heer komt, zegt onze tekst. Daar gaat het op af. De Geest brengt alles in beweging, met dát doel. De laatste dag komt er aan, er wordt hard naar toe gewerkt. Geen tijd voor luiheid en laksheid. Geen tijd voor de kerk om in slaap te sukkelen. De Geest houdt de vaart er in, in hoog tempo werkt Hij aan op de laatste dag. De tegenstand van het kwaad wordt gebroken en overwonnen door de Geest. Hij haalt uit de mensen wat erin zit, ook het kwaad, de machtswellust. Hij haalt uit de schepping, wat er in zit. De harde willekeur, de rampen met huiveringwekkende gevolgen, tsunamies, bosbranden en overstromingen. Bloed vuur en rookwalm, zon en maan, hemel en aarde. De wolken die langs de hemel jagen, de winden op stormkracht, van het ene land naar het andere. Ze jagen op zijn commando. In al die stormachtige en geweldige tekens en wonderen stuurt Hij. Hij wil ergens naar toe, die éne dag. De grote dag van Jezus, onze Koning nu en altijd.

Hebben we dit in beeld, als het over de Geest gaat? Geest en bekering, Geest als Trooster, Geest als vruchtengever...dat kennen we, het ligt ons makkelijker in de oren. Daar gaat het ook vaak over, ik moet zeggen ook op preekstoelen. Maar dat de Geest met grof geweld door de wereld gaat...want er is strijd, eeuwenlang gevecht met de duivel...dat kan niet zachtzinnig gevoerd worden. Dat vraagt krachtig optreden van de Geest, om de boze geest er onder te krijgen. Wist u dat? De tekst vanmorgen opent ons de ogen ervoor. We leven in de laatste dagen. De tijd, waarin wie onheil sticht nog meer onheil zal aanrichten, wie onrein is nog onreiner zal worden. De Heilige Geest dekt dat niet toe. Hij rekent er mee. Haalt de onderste steen boven. Hij stuurt zijn signalen de wereld in. Let op...het is de laatste tijd...denk aan de laatste dag. De tekenen zijn duidelijk: bloed, vuur en rookwalm. Wakker blijven! We leven in een gevallen wereld, een wereld die gesloopt wordt door het kwaad, een wereld in ontbinding. Het is niet alleen maar feest. De aardbevingen in Groningen laten ons wel

anders weten. De wereld wordt heen en weer geschud, in vele opzichten. De Geest brengt in beweging.

En kijk dan eens naar het laatste zinnetje. “**Dan** zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered”. Het is een wonder dat dit zinnetje geschreven kan worden. Tussen al dat geweld door, zet Hij mensenharten in beweging. Hij zorgt dat er mensen zijn die de Heer aanroepen. Als een wonder licht dit zinnetje op. Hoe bestaat het, dat dit ook nog kan. Dat er nog mensen zijn, die van de Here Jezus houden. Dat ze weten: de enige redding voor de wereld is de komst van een nieuwe. Een nieuwe hemel op de nieuwe aarde. Onder Koning Jezus Christus. Alleen wie die naam aanroept, zal worden gered. Dát is misschien nog wel het grootste wonder van de Geest. Dat er zulke mensen zijn. Die het volhouden. Mensen van wie gezegd kan worden: “Wie goed doet zal nog meer goed doen, en wie heilig is zal nog heiliger worden”. Ze zijn er...maar je vraagt je af, hoe dat mogelijk is. Het ligt niet voor de hand. Zouden wij erbij horen? Bij de mensen die goed doen? Die heiliger

worden? Laten we bidden dat de Geest het ons geeft. Als ze er zijn, dan worden ze gered, door vuur heen. Amen.